

СУСТРЭЧА 8

ЛЮБОЎ АДКРЫТАЯ НА ІНШЫХ

«Клопат аб узрастанні любові да бліжняга паміж бацькамі і дзецьмі з'яўляецца вялікім трыумфам узаемнай любові сужэнцаў. Я думаю аднак таксама аб тых, хто не мае дзяцей, яны зноў будуць цярэць, бо гэтае цярпенне заўсёды з імі. Абяцаем ім малітву, каб Бог благаславіў іх ласкай плоднасці, так, як яны гэтага прагнуць. А для тых, хто не мае надзеі на магчымасць мець дзяцей, мы просім Бога аб дары вялікай духоўнай плоднасці».

а. Анры Кафарэль

1. Уводзіны

Гэта ўжо восьмая сустрэча. Ход гэтай сустрэчы не будзе адрознівацца ад папярэдніх. Дзялячыся духоўным узрастаннем мы больш часу аддадзім асабістай малітве, якая як пункт высілку была ўведзеная на папярэдняй сустрэчы. Разважанне над фармацыйнай тэмай – гэта магчымасць падумаць пра адкрытасць нашай любові. Нас будуць судзіць з любові, а таму адкрытасць нашай любові – гэта асаблівае патрабаванне.

У першую чаргу наша адкрытасць – гэта адкрытасць на новае жыццё – «пладзіцеся і размнажайцеся». У адваротным выпадку наша любоў можа аказацца непраўдзівай альбо ўвогуле можа быць выражэннем нашай уласнай эгаістычнай любові. На гэтай сустрэчы будзе ўведзены чарговы канкрэтны пункт высілку – правіла жыцця.

2. Сустрэча суполкі

I ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Супольны пасілак і дзяленне жыццём

Мы спадзяёмся, што вы палюбілі гэтую частку сустрэчы. Яна дазваляе нам пакінуць прастору нашай штодзённасці, сустрэць тых, хто для нас важны і для каго важныя мы. Звычайна мы распавядаем аб тым, што важнага адбылося за апошні час. На гэтай сустрэчы будзе падобна. Калі вы сутыкнуліся з нейкай праблемай, вельмі складанай для вас, памятайце, што вы можаце папрасіць суполку аб парадзе, альбо таксама проста аб тым, каб вас выслухалі, гэта таксама дапамагае.

На гэтай сустрэчы мы дзелімся Божым Словам, у якім Хрыстос звяртаецца да нас «вы – соль зямлі». Не раз сярод сужэнстваў паўстае сумненне: ці Рух, які з'яўляецца рухам сужэнскай духоўнасці, не заняўбоўвае дзяцей? Тым часам Хрыстос гаворыць да нас проста, што гэта вы з'яўляецеся соллю зямлі, найважнейшым асяродкам для вашых дзяцей. Гэта ваша любоў, вашыя высілки будуць самым вялікім дарам для вашых дзяцей. Давайце нагадваць сабе аб гэтым заўсёды, калі губляем з полю зроку сваё ўласнае развіццё.

II ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Малітва супольнасці

Пачынаем гэтую частку сустрэчы ад малітвы да Святога Духа. Няхай Святы Дух дзейнічае ў нас, каб мы выбіралі шляхі згодна з воляй Божай.

Мц 5, 13-16

«Вы - соль зямлі. Калі ж соль страціць смак, то чым пасоліш яе? Яна ўжо ні на што не прыдасца, хіба што выкінуць яе вон на патаптанне людзям. Вы - святло свету. Не можа схавацца горад, які стаіць на вяршыні гары. І, запаліўшы свечач, не ставяць яго пад пасудзінай, але на свечніку, і свеціць усім, хто ў доме. Няхай святло ваша так свеціць перад людзьмі, каб яны бачылі вашы добрыя ўчынкі і праслаўлялі Айца вашага, які ў нябёсах».

Калі вы будзеце ў спантаннай малітве дзякаваць, прасіць і перапрашаць Бога, то заўсёды памятайце і верце ў сілу малітвы супольнасці. Так, як псалміст ў сваёй драматычнай сітуацыі з вялікім даверам звяртаецца да свайго Стварыцеля. З такімі ж думкамі давярэйце сваю галоўную інтэнцыю супольнасці. Яна праз увесь час, ад гэтай да наступнай сустрэчы, будзе прадстаўляць Богу вашу інтэнцыю.

Псалм 69

*Я ўзношу да Цябе маю малітву, Пане,
у час ласкавасці, Божа.*

*Пачуй мяне ў вялікай сваёй міласэрнасці,
у праўдзе Твайго збаўлення.*

*Пачуй мяне, Пане, бо шчодрая міласць Твая,
глянь на мяне паводле вялікай дабрыні сваёй.*

*Не хавай аблічча Твайго ад слугі Твайго,
Хутка выслухай мяне, бо я ва ўціску.*

*Наблізься да мяне, вызвалі мяне;
дзеля ворагаў маіх уратуй мяне!*

III ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Духоўнае жыццё. Паглыбленне веры і любові

Дзяленне рэалізацыяй канкрэтных пунктаў высілку

Коротка падзяліцеся тым, якое месца займала ў вашым жыцці асабістая малітва ў гэтым месяцы. Перад сустрэчай падумайце, ці сапраўды вы мелі час на асабістую сустрэчу з Богам. Падзяліцеся тым, якія малітвы любіце. Што цяпер значыць для вас «рэгулярнасць» у слуханні Божага Слова. Ці замянілі вы выказванне «можа калі-небудзь паразмаўляем» на запланаваны час на дыялог у прысутнасці Бога.

Тэкст да абмену думкамі

На гэтай сустрэчы мы будзем дзяліцца нашымі думкамі на тэму прыняцця дзяцей, якімі Бог нас адорвае, і іх выхавання. Гэта заўсёды важная тэма.

Сужэнская любоў не закрывае мужа і жонку ў іх уласным коле. Калі б так было, яна азначала б толькі замаскіраваны эгаізм. Яна адкрывае сужэнцаў на іншых людзей.

У першую чаргу на дзяцей, якіх мы павінны прыняць і выхаваць па-каталіцку. Пасля шырэй – на ўсіх людзей вакол. І нарэшце, так як гэта хрысціянская любоў, дазваляе сужэнцам убачыць Добрую Навіну любові Божай, якая аб'яўляецца ў Хрысце.

У гэтым тэксце з'явіцца шмат пытанняў. Успрымайце іх як магчымасць паразважаць над сваім жыццём. Можца далучыць гэтыя пытанні да «Сядзем разам». Можца вяртацца да гэтых пытанняў у наступныя месяцы.

Даваць жыццё

Любоў дынамічная. Гэта вялікая стваральная сіла! Адзін погляд любові абуджае ў нас нечаканыя крыніцы сіл: у пэўным сэнсе стварае нас. Дае нам новыя вочы, якімі мы бачым прыгажосць свету. Яна стваральная. Яна ўдзельнічае ў стваральнай моцы Бога Любові.

Ці ж не дае любоў мужчыны і жанчыны жыццё трэцяму стварэнню «на вобраз і падабенства» Божае? І калі гэта хрысціяне, то мужчына і жанчына ведаюць, што яны з'яўляюцца пасрэдкамі Бога ў яшчэ большай справе: прыводзяць да Яго сваё дзіця, каб Ён зрабіў яго Сваім дзіцём, каб праз хрост уліў у яго Сваё Божае жыццё.

У сувязі з гэтым, давайце зададзім сабе некалькі вельмі канкрэтных пытанняў:

- Чым для нашага саюзу з'яўляецца дзіця? Ці ўпісвалася яно ў нашыя планы, калі мы сустрэліся?
- Якім чынам мы прынялі дзяцей, калі яны з'явіліся ў нашым саюзе? Ці гатовыя мы прыняць наступных дзяцей?
- Што для нас значыць «адказнае бацькоўства»?
- Ці свядомае планаванне сям'і з'яўляецца для нашага саюзу якой-небудзь праблемай?
- Ці ведаем мы важныя тэксты Касцёла, якія датычаць гэтай тэмы? Ці нармальна гэта, што Касцёл уваходзіць у гэтыя тэмы? Чаму так робіць?
- Ці ведаем мы розныя метады назірання рытму плоднасці жанчыны? Ці бачым мы вартасць гэтай здольнасці ў развіцці нашай любові?
- Ці здольныя мы выстаць перад выпрабаваннем неплоднасці? Якім чынам мы гэта перажываем? Якая наша пазіцыя адносна новых рашэнняў, якія біялогія прапануе ў вобласці нараджэння (in vitro) і адносна стаўлення Апостальскай Сталіцы да гэтай тэмы?

Выхаванне

Любоў – крыніца жыцця – вучыць свабодзе. Наша бацькоўская роля не заканчваецца з момантам нараджэння дзіцяці: гэтае маленькае стварэнне, якое нараджаецца з нас і аднаўляецца ў Богу, патрабуе дапамогі, каб дасягнуць даросласці чалавечай і хрысціянскай, гэта значыць у дасягненні той сапраўднай свабоды, якая робіць здольным любіць па-сапраўднаму. На гэтым неабсяжным полі выхавання засяродзімся адзінае на найважнейшай характарыстыцы: выхаванне з'яўляецца справай любові; дазваляе дзіцяці ўзрастаць у свабодзе; наследуе Бога, выхавацеля Свайго народа.

Выхаванне ў любові

Гэта любоў выходзіць: любоў бацькоў да сваіх дзяцей, а магчыма яшчэ больш любоў паміж самімі бацькамі. Што мы адкрылі для сябе саміх праз любоў нашага бацькі і

маці? Пры якіх умовах любоў, якую мы даем нашым дзецям, дапамагае ім узрастаць? Як захаваць правільную раўнавагу паміж клопатам і патрабаваннем?

Выхаванне да любові

Любоў да дзяцей заключаецца ў тым, каб дапамагчы ім атрымаць незалежнасць, мужчынскасць і жаночкасць, а таксама хрысціянства ў меры дарослай асобы. Навука свабоды, якой вы іх вучыце, пазначаная чарговымі «раставаннямі» (нараджэнне, першыя крокі, паход у школу, перыяд сталення, шлюб).

«У болю будзеш нараджаць дзяцей»: так выглядае праўда аб павольным нараджэнні да свабоды. Якім чынам мы дапамагаем сваім дзецям у паступовым дасяганні незалежнасці? Як вы перажывалі папярэднія «раставання»? Як лепш падрыхтавацца да тых, што ўжо бачныя на гарызонце? Як на практыцы ў нас атрымліваецца спалучыць абавязковы для дзяцей аўтарытэт і павагу да іх свабоды?

На вобраз Бога і Хрыста

Бог – наш Айцец. Уся Біблія паказвае нам, як Бог па-айцоўску выходзіць свой народ. Мы можам лепш зразумець гэта праз наша сямейнае жыццё: тое, што мы перажываем у адносінах да нашых дзяцей, уводзіць нас у разуменне любові Бога да нас, і наадварот. Жывы і канкрэтны вобраз Божай любові мы знаходзім у Хрысце. Для нас было б вельмі карысна знайсці ў Евангеллі праявы выхаваўчай пазіцыі Хрыста і засвоіць яе сабе: патрабаванне і міласэрнасць; цяроўнасць; праўдзівасць і давер; прыняцце паразы і надаванне ёй пазітыўнага сэнсу, павага да асабістага выбару.

Сведчанне

Сужэнская любоў, як кожная любоў, не можа закрыцца на сабе, калі павінна прынесці плён. Чым яна больш глыбокая, тым шырэй патрабуе сведчыць. А так як гэта любоў хрысціянская, то яна нястомна прамянее ў вачах тых, хто ёй жыве, прамянее бляскам Добрай Навіны, абвешчанай праз Езуса Хрыста: Айцец любіць нас і запрашае нас на пір сваёй любові. Сведчанне сужэнцаў становіцца вельмі асаблівым сведчаннем любові: любові прынятай як дар, любові, якую перажываем як цудоўную прыгоду. Гэтай любоўю мы дзелімся са светам, як Божым пакліканнем і як вялікім багаццем. У чым канкрэтна для нас заключаецца сведчанне хрысціянскага сужэнства? Як несці яго адначасова жыццём і словам? Праз прыняцце якіх заданняў у Касцёле і грамадстве мы спрабуем даваць гэтае сведчанне? Ці мы час ад часу прыглядаемся разам да спосабаў рэалізацыі гэтых заданняў? Якое месца займае ў нашай сям’і гасціннасць?

ТЭКСТ

Жан Ванье, заснавальнік «Каўчэгу», умела тлумачыць нам, якія вартасці датычныя плоднай любові, бо штодзённа мае з гэтым кантакт:

Плоднасць любові – гэта тое, што існуе не толькі ў сям’і. Яна ў кожных міжасабовых зносінах, перад усім у адносінах аказання дапамогі. Добры настаўнік – гэта не толькі той, хто ведае свой прадмет і здолее навучыць; гэта таксама той, хто здолее любіць, шанаваць сваіх вучняў, убачыць у іх асобаў. Яго падыход, поўны павагі, адкрытасці і любові, абуджае іх давер і адкрывае на яго навуку. Тое ж самае адносіцца да святара, доктара, сацыяльнага працаўніка, выхавацеля, псіхолага,

чалавека, які дапамагае бедным і г.д. Гэта прысутнічае ў кожнай чалавечай сустрэчы. Таксама адбываецца і ў супрацы з іншымі.

Мы інакш устанаўліваем стасункі, калі дамінуем, спрабуем данесці сваю перавагу, кантралюем, а часам знішчаем іншых, выклікаем страх; альбо застаёмся пасіўнымі, дазваляем іншым рабіць тое, што яны хочуць, не бяром адказнасць, займаем пазіцыю ахвяры.

Мы можам таксама устанавіць стасункі, у якіх умацоўваем другую асобу, шануем, адчуваем да яе давер і дапамагаем ёй адкрыць свае таленты і развіць тое, што ёсць у ёй найлепшае. Зрэшты, часта здараецца пераход ад адной пазіцыі да другой. Супольнасць, сям'я, група, у якой мы працуем, мацнее, калі стасункі плённыя, поўныя любові, поўныя ўзаемнага даверу.

Бацькі бяруць адказнасць за сваіх дзяцей і абавязаныя да гэтай адказнасці. Дзіця свабоднае і з кожным годам усё больш выказвае сваю свабоду. Бацькі нясуць адказнасць за падрыхтоўку да гэтай свабоды, а не за яе знішчэнне. Дзіця пакліканае, каб узрастаць у свабодзе: свабоднае ад страху, свабоднае да любові, свабоднае ў пазнаванні праўды і жыцця ў праўдзе. Прафесія бацькоў – гэта прыгожы, хоць і патрабавальны занятак.

Плоднасць адрозніваецца ад вытворчасці і творчасці. Існуе «плоднасць» мастацкая, часам цудоўная. Твор мастацтва, кніга, мелодыя, скульптура, вынаходніцтва, карціна павінны пачацца, саспець і нарадзіцца, нярэдка ў цяжкасцях. Але гэты твор застаецца інэртным. Прыходзіць момант, калі твор скончаны; ён прыгожы і не патрабуе нічога больш. А жывога чалавека трэба накармаць, любіць, выхаваць; ніхто не сядзе, каб ім захапляцца; нельга пакінуць яго ў куце, калі ён перашкаджае; мы пэўным чынам залежныя ад яго.

Чалавечая плоднасць накіраваная на асобу, суб'ект, які таксама пакліканы да супольнасці. Плоднасць выцякае з супольнасці і імкнецца да супольнасці. Таму таксама плоднасць, як перадача жыцця, абуджае ў некаторых страх. Менш патрабавальным з'яўляецца стварэнне прадмету, які мы можам адставіць убок, калі ўжо не хочам яго, чым на ўсё жыццё застацца адказнымі за дзіця бацькам і маці. Калі мы становімся адказнымі, мы становімся больш чалавечымі; узрастаем у даросласці; адкрываемся на іншых».

Жан Ванье, «Кожны чалавек – гэта святая гісторыя».

• **Абмен думкамі на сустрэчы**

- Ці адчуваеце вы сябе любімымі Богам? Калі не адчуваеце сябе любімымі і гэта не вельмі асабістае, падзяліцеся чаму.
- Што добрага вы ўзялі са свайго дому? За якія атрыманыя дары ў вашых сем'ях вы хацелі б падзякаваць Пану Богу?
- Што вы хацелі б перадаць сваім дзецям, а чаго б вы асабліва хацелі пазбегнуць у выхаванні вашых дзяцей?

Харызмат Руху і педагогіка

Ксёндз Кафарэль прапанаваў сужэнцам, якія хочуць духоўна ўзрастаць, увесці ў сваё жыццё канкрэтныя вымаганні, якія будуць для іх дапамогай у развіцці. На першым месцы паставіў вызначэнне асабістага правіла жыцця.

«Без «Правіла жыцця», вельмі часта вольнасць кіруе рэлігійным жыццём сужэнцаў і робіць яго неўпарадкаваным. «Правіла жыцця» (кожны сужэнец выбірае сабе ўласнае) з'яўляецца нічым іншым, як вызначэннем высілкаў, якія кожны з сужэнцаў будзе прыкладаць, каб лепш адказаць на Божы заклік. Тут ідзе гаворка не аб памнажэнні абавязкаў, а толькі аб іх удакладненні, каб узмацніць волю і пазбегнуць адхіленняў».

Карта END

Суполкі Маці Божай запрашаюць вас кожны месяц вызначаць сабе «правіла жыцця». Гаворка ідзе аб тым, каб пасля разважання над адносінамі з Богам і з іншымі людзьмі, вызначыць пункт альбо пункты, над якімі вы будзеце працаваць на працягу месяца так, каб у абедзвюх гэтых сферах дасягнуць пэўнага развіцця. Правіла жыцця можа датычыцца розных аспектаў. Яно можа быць вельмі асабістым і тады звычайна не адкрываецца іншым членам суполкі; у іншым выпадку мы можам прыйсці па параду і дапамогу да суполкі.

Якім чынам вызначыць сабе правіла жыцця?

Падумаць. Каб акрэсліць правілы жыцця, патрэбны высілак, ясны погляд на самога сябе, а таксама вынаходлівасць, каб знайсці дзейсныя сродкі, якія давядуць да чаканай мэты.

Параіцца з Богам. Трэба шукаць Яго чаканні адносна нас, прасіць Яго святла ў поглядзе на саміх сябе, на выбары канкрэтных рашэнняў, якія трэба прыняць. Шмат пар акрэслівае альбо змяняе сваё правіла жыцця ў часе рэкалекцый. Гэта вельмі спрыяльны момант. Добрым момантам можа быць таксама падрыхтоўка да сакрамэнту пакуты, малітва, абавязак «Сядзем разам».

Папрасіць парады. Досвед паказвае, што самі мы ведаем сябе вельмі слаба, што мы патрабуем погляду на нас саміх вачамі іншых людзей, што часта мы не можам аб'ектыўна разважаць над уласнай справай. Быць хрысціянінам значыць быць настолькі пакорным, каб карыстацца парадзі і дапамогай. Таму трэба папрасіць аб дапамозе і падтрымцы тых, хто добра нас ведае і каго Бог паставіў каля нас:

- сужонка (не дасягайце аднак уласных мэтаў, не спрабуйце змяніць сужонка, каб вам было лепш, а з любоўю глядзіце на свайго сужонка);
- суполку: калі мы дзелімся жыццём, гэта таксама датычыць правіла жыцця. Калі ўважліва ўслухоўвацца ў тое, чым дзеляцца іншыя, то гэта можа стаць нагодай, каб атрымаць дапамогу; а калі хопіць адвагі, то можна найпрост папрасіць аб парадзе;
- спаведніка альбо духоўнага дарадчыка; часцей за ўсё ён дапаможа нам адкрыць тое, што найважнейшае для нашага духоўнага жыцця, часам ён ацэніць выбраныя сродкі.

Ніхто не можа замяніць нас у вызначэнні для нас правіла жыцця, аднак іншыя могуць падказаць нам, якія схільнасці трэба ў сабе змяніць, якія таленты развіць,

альбо ў якіх, па іх меркаванню, мы можам дасягнуць поспеху. І нарэшце спрабаваць: часам мы занадта доўга нешта даследуем, пакуль знойдзем адпаведныя сілы (ні за шмат, ні за мала) і найлепшыя сродкі для рэалізацыі.

Можна трымацца схемы, як паступіць, змешчанай ніжэй, яна забяспечвае плённасць правіла жыцця:

- агляд,
- распрацоўка плану рэалізацыі правіла жыцця,
- рэалізацыя,
- ацэнка дасягнутых вынікаў.

Аб распазнанні гаворка была вышэй. Калі ваша духоўнае развіццё будзе ісці наперад, звярніце ўвагу, што, выбіраючы правіла жыцця, вы будзеце пытацца сябе аб святасці, аб дарогах, па якіх вы павінны ісці да Бога.

Распрацоўка плану абазначае, што з правіла вы павінны зрабіць для сябе заданне, якое будзе ясна акрэслена. Калі вы вырашыце, што тым, што зараз найбольш аддаляе вас ад Бога з'яўляецца прагляд тэлебачання, то зрабіце сабе, напрыклад, адзін дзень без тэлевізара для пачатку. Але перш чым зрабіць гэта, адкажыце сабе на пытанне, у чым заключаецца зло доўгага прагляду тэлевізара ў вашым жыцці. Зло – гэта заўсёды адсутнасць якога-небудзь добра. У гэтым выпадку зло заключаецца хутчэй за ўсё ў тым, што гэты час не быў падораны сужэнцу і дзецям. Старайцеся настойліва рэалізоўваць пастаўленыя мэты. У справах, якія патрабуюць канцэнтрацыі, вы можаце папрасіць дапамогі ў сужонка.

На пачатку шляху, калі натрапіце на цяжкасці рэалізацыі пунктаў высілку, можаце ўзмацняць свае намаганні, далучаючы іх да правіла жыцця – у пэўным сэнсе два ў адным. Але заўсёды старайцеся, каб ваша правіла жыцця мела вельмі канкрэтную форму.

Калі, напрыклад, у вас не атрымліваецца маліцца гімнам *Магніфікат*, таму што адзін з сужонкаў гатовы маліцца, а ў другога ўжо закрываюцца вочы, вы можаце ўстанавіць наступнае правіла жыцця – запланаваць іншы час для гэтай малітвы (маліцца раней). Каб не забыцца аб гэтым, вы можаце паставіць сабе сігнал на тэлефоне на канкрэтны час.

Найлепшай формай развіцця правіла жыцця з'яўляецца штодзённы рахунак сумлення, у якім мы пытаемся найперш у сябе, ці памяталі мы аб правіле жыцця, а пасля разважаем, які плён прынесла нам выкананне гэтага правіла. І заўсёды памятайце аб адным. Нашыя магчымасці абмежаваныя. Таму далучыце сваё правіла жыцця да сваёй асабістай малітвы. Няхай Божая дапамога стане вашай сілай. Досвед многіх сужэнстваў паказвае, што істотнай перашкодай у рэалізацыі правіла жыцця з'яўляецца тое, што аб ім забываюцца. Таму важна занатаваць сабе прынятае правіла жыцця.

3. Заданні на час паміж сустрэчамі

- **Памятайце аб аб штодзённай малітве МАГНІФІКАТ.**

- Памятайце аб рэалізацыі ўведзеных на сустрэчы канкрэтных пунктаў высілку. Увядзіце правіла жыцця, лепш простае, якое пакажа, што вы здольныя на яго рэалізацыю. Памятайце аб тым, каб штодзённа на вечаровай малітве рабіць рахунак сумлення, у якім вы будзеце прыглядацца да рэалізацыі правіла жыцця. Прасіце Бога аб дапамозе ў яго рэалізацыі.
- Прачытайце тэкст на наступную сустрэчу і паразмаўляйце на прапанаваную тэму. Дашліце свае разважанні/прапановы/пытанні. Не чытайце тэксты ў апошні момант. Прачытаныя думкі павінны фармаваць вас, дасягаць глыбіні сэрца.
- Падрыхтуйцеся ў сужэнстве да дзялення жыццём.
- Падрыхтуйце інтэнцыю, якую вы захочаце даверыць усёй суполцы і дашліце яе перад сустрэчай адказнай пары (новай адказнай пары).

І яшчэ адна вельмі важная просьба. Ужо час, каб прачытаць Карту – асноўны дакумент Руху Equipes Notre-Dame.

Карту можна знайсці на старонцы Руху www.end.of.by у закладцы Дакументы. Чытаючы, пазначайце сабе тыя фрагменты, якія вы хацелі б, каб вам патлумачылі.